

*Rapport fra ophold på Det Danske Institut i Athen i perioden 2. Juni – 22 Juli 2017.
Line Lyhne, studerende ved Hochschule für bildende Künste i Hamburg.*

Jeg søgte ophold på DIA med et todelt projekt, der dog i løbet af opholdet langsomt flød sammen og deformede sig til et langt mere udefinerbart projekt bestående af en række forskellige eksperimenter. Iagttagelse af restaureringsprocessen på Akropolis inspirerede mig til et projekt om elementer i skulptur. På toppen af Akropolis imellem søjlerne af Parthenon går mænd og restaurerer ruinerne. De udhugger store blokke i marmor, der skal passe til der, hvor engang var sten. De kigger på overfladerne og volumen. De måler med små analoge metalapparater for at kunne udhugge klodser, der er præcise spejlinger af de pågældende overflader for at kunne udfylde de negative rum; hullerne i ruinen. De restaurerer, de kombinerer nyt og gammelt, de forvandler negative rum til massive objekter. Det gendanner det, der engang var, og som nu er væk. På Parthenon bliver negative rum omdannet til positive volumener, objekter.

Som udgangspunkt var idéen at lave en undersøgelse og en slags anarkistisk analyse af skulpturelementerne; *materiale, volumen, lys og rum* i græsk skulpturproduktion sammenlignet med den nordeuropæiske, samt en mere praktisk del med udførelsen af egne arbejder ved hjælp af antikke metoder såsom stenhugning, bronzestøbning og gipsafstøbninger. Under hele forløbet stod kunstnerne *Andreas Lolis* og *Stavros Mavromichalis* til rådighed som sparingspartnere. De lånte mig atelierplads, gav mig gode råd og vejledning undervejs i mit arbejde og sendte mig ud til forskellige workshops, hvor jeg mødte andre kunstnere og kunsthåndværkere. Derudover havde jeg også min gang på *Athens School of Fine Arts*, hvor jeg bl.a. fik muligheden for at arbejde i deres marmor workshop og mødte andre akademistuderende.

Mit ophold blev ikke som forventet. At ankomme med en idé og en mere eller mindre struktureret plan og næsten øjeblikkeligt derefter erkendelsen af, at det bare ikke ville lade sig gøre på den måde, jeg havde tænkt mig, var en lidt omtumlet start. Men, at der kort tid efter min accept af tingenes tilstand åbnede sig en verden af muligheder, muligheden for forfølgelsen af ukendte potentialer, var en gave. Der åbnede sig for mig en verden af forskellige materialers talrige muligheder og unikke karakteristika. En verden af værktøj, teknikker og forarbejdningsmuligheder. En verden af rum, taktilitet og materiel tilstedeværelse. Lys, der skaber skygge og angiver form. Oaser af idéer. En fænomenologiens verden. En verden af passioner, imødekommenhed, nysgerrighed, deltagelse og vejledning. At blive inviteret med, at blive taget under andres vinger. Men når det er sagt, også en verden præget af kontraster, store sociale skel og ulighed, men på trods af dette, også et stolt folk.

Jeg er særligt taknemmelig for mødet med de ansatte og stipendiaterne, tildelingen af stipendiet og opholdet i instituttets lejlighed. Et ophold der har muliggjort mit møde med Athen, opdagelsen af ukendt land, muligheden for at kortlægge rum, skabe volumener, udfylde steder og indtage rum. Med mig hjem har jeg nye interesser, ideer og skitser. Møder med folk, der har gjort et indtryk og en bunke bøger af græske forfattere; moderne fortællinger, antikke myter, manuskripter, krimier, digte og sange.

To måneder er bestemt en god tidsramme, nok til at få produceret noget og til at få en slags indsigt i en kultur og en hverdag. Men på samme tid forstår man også, at to måneder kun svarer til en rids i overfladen på noget, der venter på at blive taget yderligere del i og udforsket nærmere. Allerede nu findes i mig en længsel og en lyst til at vende tilbage. Der er ting, jeg ikke fik færdiggjort, steder jeg ikke fik set og de ting, der ikke er blevet rundet ordentligt af. Jeg har åbnet en masse døre, mødt gode mennesker, og jeg ser frem til at vende tilbage og tage fat, hvor jeg slap.

*Tusinde tak og på gensyn
Med Venlig Hilsen*

Line Lyhne